

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Sunt Domnul slavei. Amin. Umilința Mea cea plină de slavă M-a făcut Fiul Omului, prunc născut pe pământ, și apoi crescut până ce umilința Mea M-a făcut să Mă aplec și să mor pentru învierea omului, pentru viața cea de veci a omului care iubește să fie ca Dumnezeu pe pământ. Amin.

Umlința Tatălui și a Mea, lucrarea aceasta dumnezeiască M-a adus din cer pe pământ prunc născut din Fecioară în peștera din Betleem. Sculați-vă, copii din porți, ca să intru cuvânt în carte pentru ca să grăiesc de umilința cu care M-am arătat oamenilor prunc născut din om, Fiul Tatălui Savaot, Care a venit în chip de prunc pe pământ ca să-l învețe pe om taina prunciei, taina nașterii de sus, căci Eu de sus M-am coborât, din cer am venit și Mi-am înființat trup din om ca să-l învăț pe omul cel născut din om să se suie în cer și să se coboare prunc născut din cer pe pământ, așa cum Eu M-am născut, prin duhul umilinței Tatălui, căci Eu de la Tatăl am învățat lucrarea umilinței, lucrarea nașterii Mele din cer pe pământ, nașterea Mea din om, ca apoi să-l fac pe om să-L vadă pe Dumnezeu venit din cer după el pe pământ, umilit până la om, ca să-l învețe pe om lucrarea umilinței, de pe pământ și până în cer. Amin.

O, ce mare, ce frumoasă este lucrarea umilinței de duh! Iată, copii care primiți cuvântul cel ieșit din gura Mea, iată ce dar frumos îi dau Eu omului odată cu amintirea zilei în care Eu M-am născut prunc între oameni pe pământ prin lucrarea umilinței Tatălui și a Mea! Îi dau omului darul umilinței de duh, căci fără această vedere nu se poate omul vedea pe sine, nu se poate vedea ce este și unde este și ce face el între pământ și cer sub ochiul Meu cel făcător de om. Am venit pe pământ să-l fac pe om, nu pe Mine să Mă fac. M-am umilit nu ca să Mă fac pe Mine, ci pe om să-l fac; să-l fac iar pe om, căci când l-am făcut la început, el a stricat apoi lucrarea Mea după ce și-a pierdut darul umilinței de duh; l-a pierdut prin neascultare și prin nesupunere, și apoi nu și l-a mai găsit. Și dacă așa este omul de atunci de când Eu l-am făcut, de când el a pierdut apoi umilința de duh, am venit Eu acum două mii de ani pe pământ și M-am așezat sămânță în trup fecioresc și n-am stricat cu nimic trupul Fecioarei, căci Eu sunt Cel ce am făcut omul și sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și de aceea am putut să Mă fac Om din om, și iată, numai cel născut de sus poate să aibă darul umilinței de duh ca și Dumnezeu. Numai cel născut din Dumnezeu rămâne în Dumnezeu, așa cum omul născut din om rămâne în om, căci ca să fie omul în Dumnezeu, această umilință de duh nu poate omul s-o mai găsească fără ca Eu să-l ajut din cer pe om, fără ca omul să-Mi deschidă când Eu vin la el și bat ca să-l învăț din Tatăl lucrarea umilinței de duh, lucrarea nașterii de sus a omului. Amin.

O, poporul Meu, mare Îmi este mila de tine! O, poporul Meu, mare Îi este Tatălui mila de Mine și de El! L-am pierdut pe om acum șapte mii de ani, după ce el a dat de la el umilința de duh. Durerea Mea și a Tatălui e durere mare, poporul Meu, și dacă Mi-e milă de tine, Mi-e milă de Tatăl și de Mine, poporul Meu. E omul lipsit de umilință de duh și plânge Dumnezeu în cer și pe pământ pentru depărtarea omului, pentru căderea din umilință a omului. Mi-e tare milă de tine, popor al cuvântului Meu, și vreau să te întăresc cu tot ce am în Tatăl ca să pot să te am, și vreau să te ajut cu tot ce scrie în Scripturi pentru venirea Mea, pentru ca să vin mereu la tine, și așa să vin, căci venirea Mea e scrisă în Scripturi ca și împărăția Mea cu care vin și despre care am spus că este înăuntrul omului și nu altfel este ea.

M-am născut prunc pe pământ ca să pot acum să vin din nou, Dumnezeu mare de la Tatăl ieșit, de la Tatăl născut pentru umilința omului, căci omul a uitat cu totul această lucrare care îi dă lui viața, și Eu am venit ca să i-o arăt prin nașterea Mea cea de acum două mii de ani și, iarăși,

acum, prin venirea Mea cuvânt din Tatăl și nu de la Mine Însuși, nu cum face omul care își are duhul lui și care nu ascultă de nimeni decât de el în el însuși. Am venit în chip de prunc pe pământ ca să-l învăț pe om taina prunciei, lucrarea Tatălui peste oameni după șapte mii de ani de la facerea omului, iar Tatăl lucrează prin Mine, Fiul Său Cel Unul născut din El mai înainte de vecii, și apoi născut din trup de Fecioară pe pământ acum două mii de ani. Îi dau omului darul umilinței de duh, iar cel ce nu voiește să-l ia în dar și apoi să-l aibă în el pentru ca să știe prin el nașterea de sus și să se lase apoi cu ea, aceluia îi dau dureri, și prin ele îi dau lepădarea de sine fără ca el să voiască, și îi dau apoi, dacă voiește, darul umilinței de duh, cu care să-L vadă pe Dumnezeu și să-L asculte și să I se supună, căci omul este om și atât, dacă el nu se naște din Dumnezeu ca să fie al lui Dumnezeu omul pe pământ, fiul lui Dumnezeu să fie omul pe pământ și nu om din om. Amin.

O, poporul Meu, sărbătoarea nașterii Mele din Fecioară se sărbătorește pe pământ cu daruri de la om la om, căci așa s-a deprins omul fără ca el să știe ce ascunde sub el acest obicei omenesc. Eu tot cu daruri o sărbătorec și stau în brațe cu darul umilinței de duh, pe care îl am din Tatăl pentru fiecare om, gata să-l dau la tot omul care voiește să fie prunc născut din Dumnezeu, și apoi fiu ascultător de Tatăl Cel ceresc. Omul și-a pierdut viața și darul ei cel ceresc atunci când a pierdut darul umilinței de duh, și de atunci plânge Dumnezeu după om. O, cum să fac, poporul Meu, să-l fac din nou pe om prin darul umilinței Mele cu care M-am născut prunc de om pe pământ? Eu pentru om M-am născut, nu pentru Mine. Eu pentru om trăiesc, nu pentru Mine. Pentru om am murit și am înviat, nu pentru Mine a trebuit să fac aceasta. Toate pentru om le-am lucrat, tot ce am suferit, toată suferința Mea de șapte mii de ani, pentru om o îndur, și numai omul poate să Mi-o curme făcându-se după chipul și asemănarea Mea ca să aibă în el, apoi, darul umilinței de duh pe care Eu îl am din Tatăl pentru fiecare om, gata să-l dau în dar, numai să voiască omul să se dea Mie, ca apoi Eu să pun în el comoara aceasta, duhul prunciei, cu care omul stă ascultător și supus Tatălui, după ce se naște el din Mine, din duhul umilinței Mele cu care M-am coborât din cer pe pământ ca să Mă nasc prunc și să-i arăt omului de unde vine viața cea care nu mai moare și cu care omul calcă peste moartea care se strivește în duhul umilinței lui, duhul pe care Eu voiesc să i-l dau omului în dar, așa cum se dau daruri spre amintirea slavei zilei când Eu, prunc născut în Betleem, am primit darul umilinței magilor care Mi-au adus aur, smirnă și tămâie, darul umilinței lor cu care s-au închinat Mie, Fiu de Dumnezeu pe pământ. Amin.

Nimic nu voiesc să-Mi dea omul decât duhul umilit, cel mai frumos dar pe care omul poate să-l dea lui Dumnezeu, și Domnul nu-l va urgisi pe el și îl va ierta de păcate și îl va naște de sus prin darul umilinței de duh, care-l naște pe om pentru Dumnezeu pe pământ. Amin.

E sărbătoare de naștere a Mea în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu care se naște în mijlocul tău ca să nască din el om nou, om cu duh umilit pe pământ. O, Mi-e milă de tine, că ești micuț și plâpând și ești sub durerea vremii de acum și din toată vremea cerului și a pământului și a omului de pe el, că Eu vin în mijlocul tău cu toată durerea Mea cea de șapte mii de ani și plâng cu ea înaintea ta după nașterea de sus a omului de pe pământ. O, fiecare naștere își are bucuria ei apoi, și voi avea și Eu bucuria aceasta, dar ajutați-Mă, copii din porți, să-Mi scriu pe pământ cartea cuvântului vieții și să vărs peste pământ acest râu și să-l scot pe om din apele lui și să-l dau Tatălui, înviat din morți, să-l dau născut din apele râului vieții pe om, să-l dau Tatălui de bucurie, căci Eu și cu Tatăl plângem după bucuria cea de după nașterea omului, copii care purtați în voi mila de Dumnezeu. O, dați poporului Meu mângâierea Mea, darul umilinței de duh, că Eu îi voi vorbi lui despre această taină și voi serba cu el cuvânt de naștere, cuvânt de viață și de mângâiere peste pământ, chemându-l pe om la darurile Mele, darurile umilinței de duh, cu care el poate pătrunde taina vieții și dulcele ei, duhul prunciei fără de care nici un om nu poate pătrunde împărăția Mea care este pentru cei mici sub mâna Mea cea tare și ocrotitoare și mângâietoare când ea are peste cine să lucreze așa. Amin.

Omul este dator lui Dumnezeu cu ceea ce el a pierdut după ce a ieșit din ascultare și din supunere. O, omule! Dă-te înapoi lui Dumnezeu ca să ajung cu tine la începutul omului! Vino spre Mine ca să vezi cât M-am umilit pentru tine născându-Mă prunc pe pământ ca să te învăț darul prunciei care vine de la nașterea cea din Dumnezeu a omului, așa cum Eu din Tatăl M-am născut mai înainte de vecii, și apoi M-am supus Lui până la nașterea Mea din Fecioară pe pământ ca să lucrez Tatălui între oameni și să Mă arăt pe pământ Dumnezeu venit din cer prunc, și, crescând ca omul apoi, M-am arătat jertfă a iubirii cu care am venit după om ca să-l trag spre Tatăl prin duhul umilinței Mele. Amin.

Eu cu darul duhului nașterii Mele din Fecioară îl învăluiesc pe om și îi grăiesc lui taina nașterii omului la sfârșit de timp, și sărbătoresc pe pământ cuvânt de naștere a Mea în om și de naștere a omului din Mine, iar Tatăl privește la lucrarea Mea din mijlocul tău, și la tine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25-12-2004/07-01-2005